

Poročilo lednega tabora AO Rašica 2012

Za boljšo dostopnost lednega plezanja že nekaj let zapored na odseku organiziramo ledne tabore. Letos smo se od 8.2. do 12.2. odpravili v Sappado. Tabora se je udeležilo 25 članov odseka.

Letos smo zastavili tabor že dobra dva tedna pred dejanskim začetkom tabora, ko smo povabili Aljaža Anderleta na mini ledni tečaj v Mlačco. Dogodka se je udeležilo 25 članov odseka. Aljaž je razlagal in demonstriral tehniko lednega plezanja, pri čemer se je osredotočal na samo gibanje in taktiko plezanja. Tečaj so udeleženci ocenili kot koristen in tudi ocena organizatorja je, da smo člani odnesli marsikatero novo idejo in znanje o lednem plezanju.

V praksi smo to znanje lahko preizkusili v Sappadi. Sappada nudi številne slapove lažje in srednje težavnosti, zato so lahko tam cilje izbirali tako pripravniki kot tisti, ki so si želeli strmejšega ledu. Udeleženci tabora so predhodno prejeli vodniček in zemljevid področja.

Razmere so bile ugodne do manj ugodne. Zaradi dolgotrajnega mraza, ki je bil značilen za obdobje pred in med taborom, je bil led precej trd in neugoden za plezanje. Po drugi strani pa je bilo v skoraj vsakem slapu, ki smo ga obiskali, odstavek popolnoma mokrega ledu s padajočo vodo. Kombinacija mraza in „mokrih“ raztežajev je pogosto privedla do neuporabnih zmrznjenih vrvi, s katerimi je bilo težko nadaljevati plezanje. Poleg hudega mraza pred začetkom tabora je bilo za celo lansko jesen in zimo značilno tudi pomanjkanje vode, zato je v marsikaterem slapu manjkalo kakšen raztežaj in tako v celoti ni bil plezljiv. Kljub opisanim razmeram smo opravili lepo število vzponov v slapovih do težavnosti WI5.

Vsak večer smo se zbrali na krajšem sestanku, kjer smo si izmenjali informacije o preplezanih slapovih in razmerah, prav tako pa smo razjasnili kakšne nejasnosti glede plezanja samega. Za manj izkušene je bila na voljo tudi pomoč alpinističnih inštruktorjev.

Dva večera sta bila tudi „Vesela večera“ (TM by Debeli). Enkrat smo si ogledali zanimiv film o lednem plezanju, enkrat pa smo organizirali družabne igre. Seveda ne gre izpustiti tudi najboljše družabne igre s priljubljenim Rašiškim rekvizitom – breskvijo – igri je bilo ime: „Pojej breskev in povem ti kdo si“. V igri se je lepo izkazalo, kako so nekateri spretni bolj oz. manj, predvsem pa človek pride do spoznanja, da ni vse zlato kar se sveti.

Po mnenju organizatorja je tabor uspel. Preplezali smo lepo število slapov, predvsem pa so se tabora udeležili tudi tisti, ki sicer ledu ne plezajo pogosto. Namen tabora je bil na varen način približati ledno plezanje tudi tistim, ki se sicer tega najbrž niti ne bi lotili. Lepo je bilo videti, da so bili vsi udeleženci na koncu tabora navdušeni in da bo letos spomladi še kdo s težkim srcem pospravil cepine pod posteljo.

Jaka Rovn
Matic Standeker